

9) заключава, че мънастирската черква е била посветена на Св. Константинъ и Елена. Къмъ същия мънастир се е числълъ и нѣкогашниятъ скитъ надолу по Мънастирската Рѣка. Интересно е, че и тукъ е спазено прѣданието за нѣкогашна „Малка Св. Гора“ по тая рѣка.

Споредъ същия Шкорпилъ, на мънастиря Св. Константинъ и Елена е принадлежалъ и скитътъ при Змѣювите Дупки, слѣдитѣ отъ черквицата на който и до днесъ личатъ. Стѣните ѝ сѫ до 6 десиметра дебели и до единъ човѣшки бой високи.

При липса на по-голѣми тукъ разкопки, каквito въ Сливенъ почти никакъ не сѫ правени, мжчно би се опрѣдѣлило, както датата на построяването му, тѣй и сѫщинското му име. Ако се сѫди отъ името на деня, въ който тая старина се е удостоявала съ сборъ, 21-ий май, ще е билъ посветенъ на приетитѣ като светци въ нашата черква Константинъ и Елена. Въ сѫщата смисъль загатва и Сырку, па и прѣданието го отдава на Св. Спасъ, който празникъ е почти на слѣдния денъ на Св. Константинъ и Елена (Св. Троица)¹⁾ Но Иречекъ тури тукъ сѫществуването на другъ сливенски мънастиръ, едничко за който е останало нѣщо въ българскитѣ житиета, ако и съвсѣмъ бѣгло. Въпросътъ е за Епикерневъ или Св. Богородица, дѣто е прѣбивавалъ прѣдпослѣдниятъ ни патриархъ Теодосий. При прѣданието, че мънастирътъ надъ Маринено Градище се е наричалъ Св. Спасъ или Св. Троица, струва ми се, прикаченото нему трето и четвърто име е невъзможно. Наклоненъ съмъ да вѣрвамъ, че Епикерневъ или Св. Богородица, като имена на единъ и сѫщъ мънастиръ, защото името Епикерневъ е само ктиторско, а Св. Б

¹⁾ Сырку, ар. сіт., заб.; Раковски, 60; Шкорпилъ, нѣк. бѣл. 74; Споменъ, 8-9; Зачитането на Константинъ и Елена като светци въ нашата черква не ще е прѣминало отъ византийцитѣ, а ще е въ свѣрзка съ най-старитѣ християнски слѣди между заселванитѣ отъ III-я вѣкъ славяни на Балк. П-въ. Горнитѣ имена сѫ много популярни между българското население особно по източния Балканъ. Всички почти тукъ старини едва ли не се отдаватъ изключително на Константинъ Велики, известенъ въ случая подъ името „Царь Костадинъ“. Познати сѫ тукъ още и монети „Костадинки“, златни, вглжннати.